

Міжнародне право забороняє як навмисні, так і невивіркові напади на цивільних осіб і цивільні об'єкти. Заборона включає напади, які не спрямовані на конкретну військову ціль. Атаки, які використовують метод або засіб ведення бою, які не можуть бути спрямовані на конкретний військовий об'єкт або наслідки яких не можуть бути обмежені, і, отже, характеризуються впливом на військові об'єкти та цивільних осіб або цивільні об'єкти без розрізнення. Напад шляхом бомбардування будь-якими методами або засобами, що розглядаються як єдиний військовий об'єкт, по серії чітко відокремлених і відокремлених військових об'єктів, розташованих у місті, селі, селищі чи іншому районі з концентрацією цивільних осіб або цивільних об'єктів.

У міжнародних збройних конфліктах такі злочини є серйозними порушеннями Женевських конвенцій і вважаються військовими злочинами. Порушення, пов'язані з прямими нападами на цивільне населення під час внутрішніх збройних конфліктів, все частіше вважаються військовими злочинами.

Сексуальне насильство, пов'язане з конфліктом, є серйозною стратегічною проблемою, яка загрожує жінкам і чоловікам у всьому світі. Зусилля щодо викорінення та судового переслідування таких звірств протягом тривалого часу обмежувалися системами переконань щодо природи війни та згоди, і зараз надзвичайно важливо, щоб міжнародна спільнота зосередилася на боротьбі з насильством щодо жінок і чоловіків у всьому світі та реагувала на нього.

Список використаних джерел:

1. Гнатівський М. М. Міжнародне гуманітарне право. К. : Знання України, 2004. Т.2. 812 с.
2. Нестерович В. Ф. Верховенство права та забезпечення прав людини на тимчасово окупованих територіях України. *Наукові записки НаУКМА*. 2017. Т. 200. Юридичні науки. С. 85-92.
3. Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод. Харків : Право, 2015.

NIKOLAYCHUK Svitlana Vasylivna,
Associate Professor of the Department of Legal Disciplines
Dnipropetrovsk State
University of Internal Affairs,
PhD of Law Sciences

PROBLEMS OF ANTI-CORRUPTION POLICY IMPLEMENTATION IN UKRAINE

In the period of the full-scale invasion of the Russian Federation into Ukraine and martial law throughout the territory of our country, it is especially important to prevent manifestations of corruption. This entails negative consequences, despite the already critical situation in the country. This is what determines the relevance of this topic.

Many scientific developments are devoted to the issues of combating and preventing corruption in state authorities, in particular: the works of V. Gvozdetskyi, E. Nevmerzhtskyi, R. Kalyuzhnyi, V. Kozak, M. Melnyk, V. Nastyuk, M. Rudenko, E. Skulish, O. Khmary, etc. However, it remains expedient to develop applied mechanisms to prevent corruption in state and local self-government bodies [1, p. 2].

The lack of results in the systematic fight against corruption leads to public despair, a decrease in investment attractiveness, and the desire of European and world foundations to work with Ukraine at various levels. Constant corruption scandals and the lack of political will in the fight against corruption lead to the rejection of Ukraine on the sidelines of civilization, and the reduction of opportunities for geopolitical, economic and other breakthroughs of the state. Anti-corruption in Ukraine is complicated by the fact that corrupt relations have become widespread at all levels of state power and management, in the political process in general. Almost all branches of government and power institutes, local self-government bodies are affected by it. The effectiveness of anti-corruption decisions made at the highest state level is reduced due to their deliberate blocking or neglect [1, p. 3-4].

One of the most important factors in overcoming corruption is the attitude of the population to this problem. According to the results of studies conducted in Ukraine in recent years, more than half of the population is inclined to commit corruption offenses if this can contribute to solving the problem [2].

It is obvious that the effectiveness of the implementation of the anti-corruption policy in Ukraine and the corresponding anti-corruption measures, as well as the implementation of the provisions of the current anti-corruption legislation, remains quite low and ineffective. Therefore, we believe that among the most important directions of scientific research aimed at preventing, countering and investigating corruption crimes in Ukraine should be the following: "Criminal-legal, criminological and forensic principles of combating corruption", "Corruption and state security: world practice and Ukrainian realities" and "Social request for preventing and countering corruption" [3, p. 39].

Therefore, Ukraine needs the development of new strategies and reforms that will be related to combating corruption. Since corruption is a systemic phenomenon, it does not exist separately in a certain sphere of social life, therefore it is necessary to approach its overcoming systematically.

References:

1. Брус Т. М. Проблеми реалізації антикорупційної політики в Україні. *Державне управління: удосконалення та розвиток*, № 3, 2016.
2. Козак В. І. Феномен корупції : науковий погляд на реальний стан в Україні. *Національна бібліотека України імені В. І. Вернадського*. URL : http://www.nbu.gov.ua/portal/Soc_Gum/Nvamu_upravl/2011_2/30.pdf.
3. Біленчук П. Д., Лихова С. Я. Новітня національна антикорупційна стратегія: особливості формування та реалізації. *Матер. V Міжнар. наук.-практ. конф.* (м. Київ, 9-10 грудня 2020 р.). Київ, 2020. С. 38-40.